

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

027.42

Hely

"1923"

Személy

Szerző:

Cím: *Oda a Városi Könyvtárnál, avagy
könyvet csak az olvasson aki főbérlet*

Forrás:

Pesti Napló

Bró

(Hely)

1923. 10. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Közp. nyomt. XX. c.

— Oda a Városi Könyvtárnál, avagy könyvet csak az olvasson, aki főbérlet. Igen tisztelt Szerkesztő úr! Miután a műszakhoz fohászkodtam, hogy az isten segítse meg a Fővárosi Könyvtárat, bevallom, hogy valóban naív lélek voltam, amikor azzal a szándékkal léptem át a székesfővárosi könyvtár küszöbét, hogy onnét könyvet kölcsönözzök. Döreséget mentse azonban az, hogy Budapestet kultúrvárosnak kívánom tekinteni, aztán meg, az úgynevezett destruktív időkben a könyvkölcsönzést nagyon liberálisan kezelték, végül pedig a könyvtár folyosóján is nagy éretáblák hirdetik, hogy: »Bejárt a könyvkölcsönzőbe a folyosó végén«. Bementem tehát ide és kértem valami tudományos szakmunkát.

— Nálunk csak az kap kölcsönkönyvet, aki főbérlet, — válaszolta a városi könyvek őre hűvösen.

— Főbérlet? — mondtam elhűlve. — Mi köze a könyvnek a főbérlethez? Ne vicceljen velem az úr!

— Én nem viccellek, — mondotta mosolyogva a könyves úr. — Ha ez vicc, akkor azok viccelnek, akik ezt a szabályt hozták.

Telekönyvi kivonatot, bankbetéti könyvet, Ganz-Danubius-papírról letéti nyugtát, erkölcsi bizonyítványt, himnlöltési igazolványt és hasonló súlyos okiratokat nem hordtam magamnál, ellenben mutatam a szigorú könyvőrnek egy közhitelességű archépes okiratot arról, hogy Budapestben működő okleveles ember vagyok, azt gondolva, hogy ezzel alaposan lefőztem. A könyvember erre engedett ugyan a főbérletből, de makacsul ragaszkodott ahhoz, hogy budapesti főbérlet vállaltjon kezességet.

Kedves Szerkesztő úr! Engedjen még pár sort, hogy kedvemre kiesedálkozzam magamat azon, hogy a magyar egyetemek olyan urak számára is állítottak ki okleveleket, akikről alaposan feltehető, hogyha nyilvános könyvtárból könyvhöz jutnak, azt elsikkasztják, ellopják. Bocsánatot kérek a Fővárosi Könyvtár uraitól, hogy mélységes álmukat szerény soraimmal zavarom. Úgy látszik, hogy szendergésükben nem tudják, hogy 1923-ban Budapesten főbérletért 25—35 millió koronát kérnek úgynevezett lelépési díj címén és még másik néhány millió kell a berendezkedésre. Nekem ez, sajnos, nincs. Viszont ragaszkodom ahhoz, hogy kultúrvárosban lakom, aminek a legfőbb bizonyítéka mindig az, hogy könyvhöz könnyedén hozzá lehet jutni. De ha már a főbérletet emlegetik azok az urak, van egy szerény indítványom. Adják át a Városi Könyvtárat lakás céljaira, segítsenek engem is főbérlethez, hogy így azután könyvhöz juthassak — más könyvtárból. — Egy budapesti albérlet.

központ

városi hazinyomda 1922